

2015. 05. 24. Pünkösd vasárnap, 7. hang

Mennyei király, 6. hang, szticchira dallam

Meny - nye - i Ki - rály, Vigasztá - ló, i - gaz - ság - nak Lel - ke, ki min - de - nütt
je - len vagy és mindeneket be - töl - tesz, minden jó - nak kút - fe - je és az
é - let - nek meg - a - dó - ja, jöjj el és lakozzál mi - ben - nünk, és tisztíts
meg minket min - den szenny - től és üd - vö - zítsd, Jó - sá - gos, a mi
lel - kü - n - ket!

I. antifona

Az egek beszélnek Isten di-csó - sé-get, és az ő kezei alkotmányát hirdeti

az ég - bol - to - zat. Az Is - ten - szü - lő i - má - i ál - tal, Üdvözítő,

üd - vő - zít min - ket! Ezt be - széli a nap a jö - vő nap - nak, er - re tanítja

az éj a jö - vő éjt. Az Is - ten - szü - lő i - má - i ál - tal, Üdvözítő,

üd - vő - zít min - ket! Di - csó - ség az Atyának és Fiúnak és Szent - lé - lek - nek,

most és mindenkor és örökkön - ö - rök - ké. A - men.

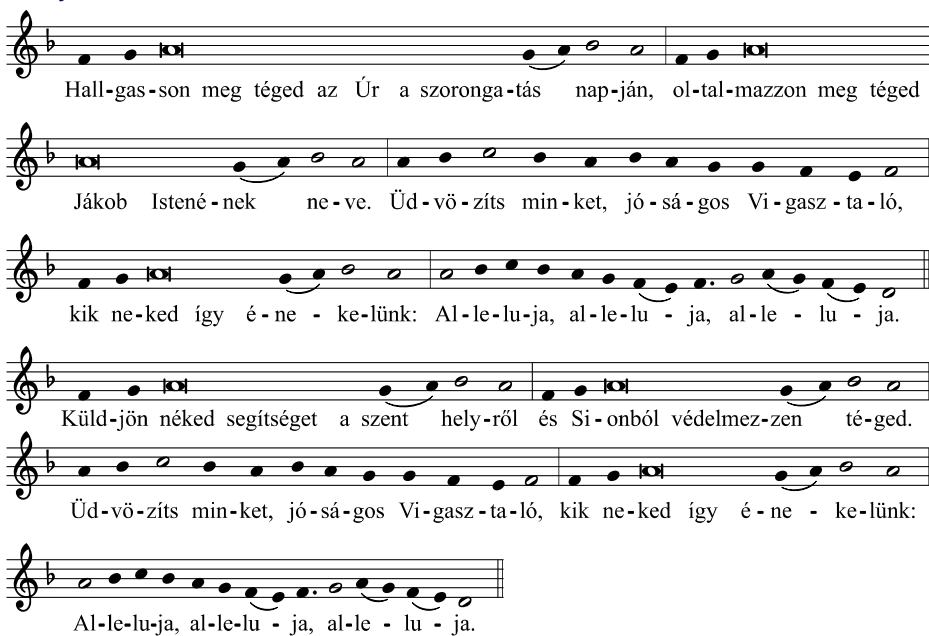

Az Is - ten - szü - lő i - má - i ál - tal, Üdvözítő,

üd - vő - zít min - ket!

II. antifona

Hall-gas-son meg téged az Úr a szorongá-tás nap-ján, ol-tal-mazzon meg téged
Jákob Istené-nek ne-ve. Üd-vő-zíts min-ket, jó-sá-gos Vi-gasz-ta-ló,
kik ne-ked így é-ne-ke-lünk: Al-le-lu-ja, al-le-lu-ja, al-le-lu-ja.
Küld-jön néked segítséget a szent hely-ről és Si-onból védelmez-zen té-ged.
Üd-vő-zíts min-ket, jó-sá-gos Vi-gasz-ta-ló, kik ne-ked így é-ne-ke-lünk:
Al-le-lu-ja, al-le-lu-ja, al-le-lu-ja.

III. antifona, A-változat

U-ram, a te e-rőd-ben vi-gad a ki-rály, és sza-ba-dí-tá-so-don i-gen ör-ven-dez.

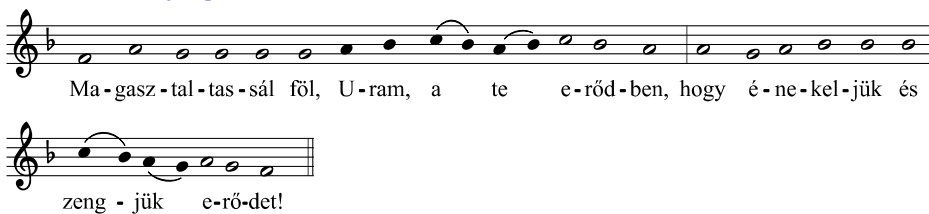
III. antifona, B-változat

U-ram, a te e-rőd-ben vi-gad a ki-rály, és sza-ba-dí-tásodon i-gen ör-ven-dez.

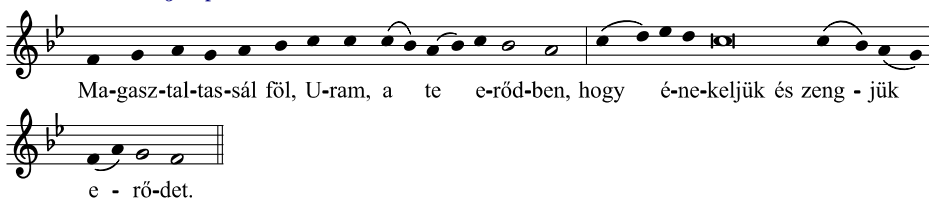
Karvers: a tropár

Bemeneti vers, 8. hang, tropár dallam, A-változat

Ma-gasz-tal-tas-sál föl, U-ram, a te e-rőd-ben, hogy é-ne-ke-l-jük és
zeng-jük e-rő-det!

Bemeneti vers, 8. hang, tropár dallam, B-változat

Ma-gasz-tal-tas-sál föl, U-ram, a te e-rőd-ben, hogy é-ne-ke-ljük és zeng - jük
e - rő-det.

Tropár, 8. hang, A-változat

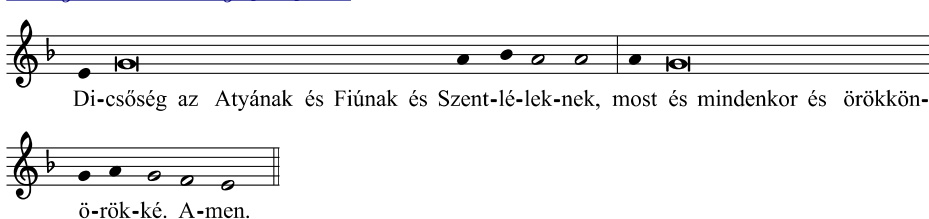
Ál-dott vagy te, Krisz - tus Is-te-nünk, ki a ha-lá-szo-kat böl - csek - ké tet-ted,
le-küld-vén ne-kik a Szent-lel-ke-t, ő-ál-ta-luk há-lód-ba ej-tet-ted az e - gész föl-det,
em-ber-sze-re-tő U-runk, di - cső - ség né-ke-d!

Tropár, 8. hang, B-változat

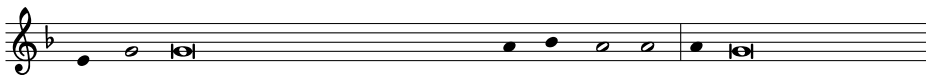
Ál-dott vagy te, Krisz - tus Is-te-nünk, ki a ha-lá-szo-kat böl - csek - ké tet-ted,
le-küld-vén ne-kik a Szent-lel-ke-t, ő-á-ta-luk hálód-ba ej-tet-ted az e - gész föl-det,
em-ber-sze-re-tő Urunk, di - cső - ség né-ke-d!

Dicsőség... most és... 8. hang, konták dallam

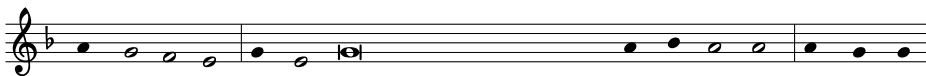

Di-cső-ség az Atyának és Fiúnak és Szent-lé-lek-nek, most és mindenkor és örökkön-
örök-ké. A-men.

Konták, 8. hang

Mi - dőn a Magasságbeli összehavarta a nyel - ve - ket, ak - kor szétszórtá a

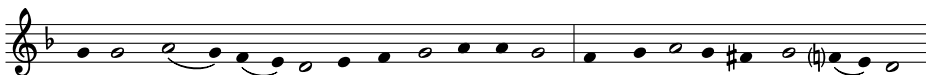

nem - ze - te - ket; mi - dőn pedig a tüzes nyelveket osz - tot - ta szét, min - den - kit

egyesü - lés - re hí - vott, hogy össz - hangzólag di - csó - í - t - sük a leg - szen - tebb Lel - ket.

Akik Krisztusban (3x)

A - kik Krisz - tus - ban ke - resz - tel - ked - te - tek, Krisz - tus - ba öl - töz - köd - te - tek.

Al - le - lu - ja.

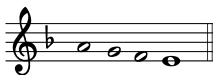
Dicsőség... most és...

Krisz - tus - ba öl - töz - köd - te - tek. Al - le - lu - ja.

A - kik Krisz - tus - ban ke - resz - tel - ked - te - tek, Krisz - tus - ba öl - töz - köd - te - tek.

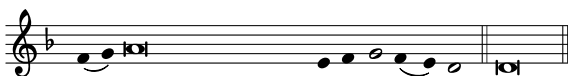

Al - le - lu - ja.

Profimen, 8. hang

Egész földre elhatott az ó szó - za - tuk, és a föld - ke - rek - ség ha - tá - raira i - gé - jük,

a földkerekség határa - i - ra i - gé - jük.

Vers: Az eget beszélék Isten dicsőségét / és az ő keze művét hirdeti az égbolt.

(18. zsoltár)

Alleluja, 1. hang

Al-le-lu - ja, al - - le-lu-ja, al-le-lu - ja.

Vers: Az Úr igéje erősítette meg az egeket, és szájának lehelete azok minden erejét.

Vers: Mennyből letekintett az Úr, és látta az emberek fiait, mind.

(32. zsoltár)

Magasztalás

Ma - gasz - tald, ma gasz - tald, én lel - kem, én lel - kem a három

sze-mély-ben lé-te - ző egy Is-ten-sé - get!

9. irmosz, 7. hang

A-ki szeplőtele-nül szül-tél, és a mindenható Igének testet köl-cső-nöz-tél, fér - fit

nem is - me - ró Szűz-a-nya, Is-ten-szü-lő, ki az elviselhetetlenek nyug-he - lye

és a Befogadhatatlan Teremtőnek haj-lé-ka vol-tál, té - ged ma-gasz - ta-lunk.

Áldozási vers

A te jó lelked elvezet engem a biztos földre. Alleluja.